

wades on, ja toge minno Rätte. Ja Rahwas teggid nenda.

§. 544. Ja Aaron walmistas ühhe Wori mi terrema Rauaga, ja wöttis keik need kuld Rõrwa Ehted, mis Rahwal rohkes- te temmale anda olli, ja sullatas sedda Kulda, ja teggi ja wallas sest üks Was- sikas. Ja Rahwas hüdis: Se on sinno Jummal, oh Israel, kes sind Egiptusse Maalt seie on illestonud.

§. 545. Ja Aaron ehhtas ühhe Altari selle ue Jummalale, ja hüdis Rahwa seas wälja: Homme on üks Pühha Jehowa- le! Ja teisel Hommilul warra tuli Rah- was kofko, ja ohwerdasid keiksuggused Ohwrid selle Ebba, Jummalale, ja istusid mahha söma ja joma, ja tousid ülles män- gima —. Ni ussinaste kaddus se Hirm Jehowa eest (§. 531), ja keige temma Heateggemiste Mällestus nende Südda- merrest ärra.

§. 546. Jehowa panni sedda keik tühhe- le Sinai Mäe peält, kus Moses alles olli (§. 541); ja Jehowa rälis Mosessele keik, mis Israel Rahwas seäl Mäe all ollid ettemõtnud tehha, ja ütles: Ma nään, et se on üks fangekaelne Rahwas; ja nüüd tahhan minna omma Wihha sees nende peäle Otša tehha ja neid ärrakautada ja sinno Suggu tahhan ma sureks Rah- waks tehha. Agga Moses pallus Jeho- wat wägga allandikkult, neile weel andeks anda, ja mitte omma Wihha sees nende Rätte maksta. Ja Jehowa wöttis ta Pal- wet kuulda.

§. 547. Ja Moses hakkas Mäelt mah- hatullema, ja need kaks Tunnistusse Lau- da (§. 542.) ollid temma Käes, ja temma Tener Josua olli temmaga (§. 538). Ja kui Josua kulis Rahwa Heäle, et nemmod Lagris õiskasid (§. 545.), ütles ta Mo- sesssele: Soddimishe Heäl on Lagris! Ag-